

Beleid

Bergen op Zoom

sociaal domein

Interview Joey van Aken

Adriënne Schillemans - wijkbewoner

In de noordelijke wijken van Bergen op Zoom is er geen wijksteunpunt meer. Waar kunnen mensen terecht als ze hulp, advies of sociale contacten nodig hebben? Ik legde deze vragen voor aan wethouder Joey van Aken die verantwoordelijk is voor het sociale domein van het Gemeentelijk beleid. Zelf woont hij met zijn vriendin in Halsteren en fietst dagelijks door de noordelijke wijken wanneer hij naar het stadskantoor gaat.



Er wordt maar liefst 1.5 miljoen euro op welzijnswerk en andere voorzieningen van lichte zorg gekort. Het gaat juist weer financieel goed met Bergen op Zoom. Vanwaar deze drastische ingreep?

Deze bezuiniging stamt nog uit de vorige collegeperiode en was op alle verenigingen en welzijnswerk van toepassing. Tegelijkertijd bekijken we nu wat we in het algemeen kunnen doen in Bergen op Zoom voor -zoals we dat mooi noemen- de sociale basis; verenigingen en vrijwilligers. Dat houdt in dat we nog een bezuiniging hebben staan van 1,5 miljoen euro maar ook een visietraject hebben gedaan voor het hele sociaal domein. Veiligheid, onderwijs, cultuur en sport. Een extern bureau heeft hiernaar gekeken en dat rapport is naar de Gemeenteraad gestuurd. Dit heet een uitvoeringsagenda en daarin staat wat we wel gaan doen om die verenigingen te ondersteunen. Het lastige is dat het financieel beter gaat, maar

dat er ook nog zware jaren aankomen. Je wilt het huishoudboekje op orde houden maar ook zoveel mogelijk burgers helpen.

In het rapport staat dat we vooral moeten kijken naar wijkgerichte dagbesteding voor de noordelijke wijken. Daar kwam ook een vraag over in de Gemeenteraad. Wellicht kan dit ervoor zorgen dat er op termijn een ontmoetingspunt of wijkpunt kan komen. Mogelijke vestigingen die daarvoor in aanmerking kunnen komen zijn de Karmelietenhof of de Staakberg, al liggen die wel aan de rand van de wijken. Er kan ook gedacht worden aan de sporthal Tuinwijk, daar zijn ook ruimten die verbouwd kunnen worden. De Meilustflat wordt nu al gebruikt, of bijvoorbeeld Roncalli, dat 's-avonds leeg staat.

In Halsteren zit bakker Bogers waar veel senioren gaan kaarten. Geen onderdeel van de Gemeente maar men kan tijdens het eten van een broodje elkaar ontmoeten. Hetzelfde geldt voor het Strandhuys op de Bergse Plaat. Die mensen die daar kwamen gaan nu naar de Plaat-huiskamer. Dat is een pand van Stadlander bij Vogelaar met dagbesteding en lekker eten.

Momenteel is er niets waar bewoners van de noordelijk wijken op terug kunnen vallen. Bent u niet bang dat de kwetsbaren tussen wal en schip geraken?

Dat willen we zeker niet. Daarom kunnen zij voor even elders terecht in Bergen op Zoom. Voor Senioren is er de Meilustflat en jongeren kunnen terecht in het ontmoetingscentrum achter het gebouw T. Waar ik wel aandacht voor vraag zijn de dak- en thuislozen en mensen die nu tussen bank en bed heen en weer hopen. Je ziet hen vanuit het centrum ook naar de noordelijke wijken lopen. Vandaag zijn we op het Karmelietenhof waar een renovatie plaatsvindt maar zo zijn er meer plekken in Bergen op Zoom waar mijn aandacht naar uit gaat. Je wilt mensen een kans geven terug in de maatschappij te komen maar ook een fijne woonplek bieden.

De noordelijke wijken worden gekenmerkt door veel sociale huurwoningen, maar ik zou willen dat je dat meer spreidt waardoor de kwetsbaren ook breder worden verdeeld over de stad en gemeente. Mijn ultieme droom is om op den duur een ontmoetingsruimte te hebben in de noordelijke wijken waar mensen van alle leeftijden, gedurende zoveel mogelijk dagen in de week kunnen komen. Een plek waar je met elkaar kunt koken, kaarten, knutselen en persoonlijke gesprekken kunt voeren. En waar ook, -zoals bijvoorbeeld bij Het Strandhuys- mensen de kans krijgen om de catering te doen of een bijdrage aan een vereniging kunnen leveren.

Eenzaamheid is een groot probleem voor veel mensen. Door armoede kunnen mensen niet of nauwelijks gebruik maken van voorzieningen. Wat voor beleid voert u om sociale uitsluiting zoveel mogelijk te voorkomen?

We hebben in Bergen op Zoom geen armoedebeleid meer. Er is wel een goed kwijtscheldingsbeleid en mijn collega Dominique Hopmans heeft een project opgezet dat 'Armoedeverzachting' heet. Hierbij maak je armoede bespreekbaar en zorg je dat partijen elkaar weten te vinden. In Noord vind je de Emmaus-kerk met schuldhulpmaatje en in het kader van eenzaamheid worden daar nu de maandelijkse wijklunches georganiseerd, vergelijkbaar met die in de Bernadettestraat Ford Zeekant. Tijdens de boterham gaat men in gesprek en komen mensen uit hun isolement. Voor de Gemeente is het lastig dat we niet achter de voordeur komen. Helpend is wel dat wanneer er wordt verduurzaamd, gerenoveerd of de thuiszorg komt regelmatig over de vloer, wij elkaar kunnen ondersteunen.

Een ander initiatief is het project 'Samen tegen eenzaamheid', waar hulpverleners op een laagdrempelige manier via bestaande verenigingen en netwerken mensen met eenzaamheid helpen. Als wethouder van jeugdzorg zie ik dat senioren zelfbewust zijn, maar dat 1 op de 7 kinderen in de jeugdzorg terecht komt. Het ontbreekt hen aan sociale vaardigheden, ze zijn onzeker, hebben mentale klachten en ervaren prestatiedruk. Dit zou bespreekbaar gemaakt kunnen worden zodat er een mix tussen jong en oud ontstaat. Zodoende leert de jeugd ook een fatsoenlijk gesprek aangaan in plaats van enkel appen op hun telefoon. Op hun beurt leren ouderen van hen dat er in de wereld niet alleen ellende en pijn is. Wellicht zien ze hun kinderen of kleinkinderen niet meer en kunnen jongeren hen hierbij steunen.

Wat adviseert u de bewoners die eenzaamheid ervaren? Bij welke organisaties kunnen zij terecht?

Mensen kunnen terecht bij Maatschappelijk werk en WijZijn. Er zijn ook tal van initiatieven die wij hebben bij de Gemeente, al zijn die tegenwoordig lastig te vinden online. Wij willen wel blijven communiceren via krant of papier. Ik probeer dat zelf ook altijd te doen, door als wethouder foto's te maken van goede initiatieven. Zaken op papier zetten blijft nog belangrijker, bijvoorbeeld met een foldertje. Mensen die aan huis komen (denk aan hulp in de huishouding, de woningbouwcorporatie op het moment dat ze een ketel moeten worden gerepareerd of andere ondersteuning) kunnen bewoners van bepaalde initiatieven op de hoogte brengen.

(Zelf ((Adriënne)) nam ik laatst deel aan de wijklunches in de Emmauskerk toen ik geattendeerd werd op de 4-wekelijkse bijeenkomsten in de maand oktober van Humanitas waar een bepaald thema werd besproken. Je kon er met anderen je ervaringen delen. Misschien dat er volgend jaar een vervolg omdat het animo groot was. Samenkomen kan deels het gevoel van eenzaamheid opheffen.)

We hebben veel activiteiten met kunst of creativiteit, boetseren en zelfs koken. De Wereldkeuken is nu actief in Gageldonk. Ik zou ook graag zien dat we een verbinding kunnen maken met sport, cultuur en eenzaamheid. Je gaat dan als groep sporten, wandelen, fitnesssen of tennissen. Zo bestaan er al het 'maatjes jeu de boules' en een 'maatjes tennissen' maar die zijn meer gericht op mensen met dementie.

Hoe denkt u buurtbewoners te stimuleren om oog te hebben voor hun naasten? Want zo vanzelfsprekend is dat niet meer tegenwoordig.

Ik ben zelf ooit bewoner geweest van Noord, toen ik in Tuinwijk woonde. Wij kookten thuis altijd te veel eten. Wanneer we pannenkoeken of een pannetje soep over hadden gaven we die aan de burens. Dat je zelf je verantwoordelijkheid neemt door bijvoorbeeld je eigen heg te snoeien, in overleg met de burens natuurlijk. Dat zijn goede manieren waarop je met je burens het contact onderhoudt. Niet alleen wanneer je overlast ervaart of als je iets van hen nodig hebt. Houd het contact warm, zeker wanneer je in een situatie komt waarin je echt een beroep op ze moet doen. Dan is een goede buur beter bereikbaar dan een verre vriend. Om dit te stimuleren zou de Gemeente samen met de woningbouwcorporaties de goede verhalen, over wat goede burens zoal kunnen doen, onder de aandacht kunnen brengen.